

Гласарый па логіпедагогіке па тэме «Агульныя пытанні тэорыі логіпедагогікі»

Хабарава Святлана Пятроўна

Адаптацыя школьная – працэс прыстасавання дзіцяці да ўмоў школьнага жыцця, да яе нормаў і патрабаванняў, актыўнай пазнавальнай дзейнасці, засваення ведаў і навучальных навыкаў.

Адукацыйны стандарт спецыяльнай адукацыі – нарматыўны тэхнічны дакумент, што змяшчае сістэму патрабаванняў да асноўных параметраў спецыяльнай адукацыі, якія ўсталёўваюць адпаведны ўзровень адукацыі, што прымаецца ў якасці дзяржаўнай нормы адукаванасці навучэнцаў з асаблівасцямі псіхафізічнага развіцця.

Выхаванне – гэта сістэматычнае кіраванне працэсам фармавання асобы ці асобных яе якасцяў, у адпаведнасці з патрэбамі грамадства.

Змест спецыяльнай адукацыі – педагагічна адаптаваны сацыяльны досвед (у складзе сістэмы ведаў, уменняў, навыкаў, спосабаў дзейнасці, досведу творчай дзейнасці і эмацыйна-каштоўнасных адносін), выкарыстанне і перапрацоўка якога арыентаваны на фармаванне каштоўнасцяў нацыянальнай і агульналюдскай культуры, карэкцыю наяўных фізічных і (ці) псіхічных парушэнняў, забеспячэнне самавызначэння і самарэалізацыі навучэнцаў з цяжкімі парушэннямі маўлення, павышэнне якасці жыцця і адаптацыю іх у грамадстве.

Карэкцыя – сістэма адмысловых і агульнапедагагічных мер, скіраваных на пераадоленне нястач псіхафізічнага развіцця.

Кампенсацыя – складаны шматаспектавы працэс перабудовы ці замяшчэння парушаных функцый.

Логіпедагогіка – галіна карэкцыйнай (спецыяльнай) педагогікі, якая распрацоўвае тэарэтычныя і метадычныя асновы навучання і выхавання дзяцей з парушэннямі маўлення.

Навучанне – працэс актыўнага ўзаемадзеяння настаўніка і навучэнца, у выніку якога ў дзіцяці фарміруюцца пэўныя веды, уменні, навыкі, досвед дзейнасці і паводзін, а таксама асобавыя якасці.

Падручнік адлюстроўвае змест асноўных пытанняў навучальнага прадмета, што адпавядае дзяржаўнаму стандарту і навучальнай праграме.

Рэабілітацыя сацыяльная – працэс уключэння дзіцяці з цяжкімі парушэннямі маўлення ў сацыяльнае асяроддзе, грамадска-карысную дзейнасць, адэкватныя суадносіны з аднагодкамі.

Цяжкія парушэнні маўлення – тэрмін выкарыстоўваецца для з'яднання шэрага парушэнняў маўлення і розных варыянтаў агульнага недаразвіцця маўлення, якія перашкаджаюць засваенню праграмы агульнаадукацыйнай школы. Да дзяцей з цяжкімі парушэннямі маўлення адносяцца дзеці з захоўным слыхам і нармальным інтэлектам. Карэкцыйная праца з дзецьмі з цяжкімі парушэннямі маўлення праводзіцца з улікам узроўню маўленчага развіцця і характару маўленчага разладу.